

латъ, на-вѣкатъ, на-градѣтъ, а нѣ на-сто-
ла, на-кѡла, на-вѣка, на-градѣ, и проч. ко-
гато ѡбаче тѣмъ бездѣшнн се полагагьтъ за-
едно съ прилагателни въ слово то, тогьа
не си претворѣватъ членатъ а на атъ, като
н. п. богьатство то на-Ѣлиинскѣа ѡзыкъ, вели-
чиньа та на-земньа шаръ, ѡкрѣжностьтѣ на-
нѡбьа градъ, а нѣ на-Ѣлиинскѣатъ ѡзыкъ,
на-земньатъ шаръ, на-нѡбьатъ градъ. На-
значѣ ѡбаче и тобѣ, защо нѣкои ѡтъ ѡнѣа ѡ-
дѣшевлѣнни ѣмена, що се ѡкончаватъ на ѣ, и
клѡнатсе по тобѣ примѣръ, родѣтелньатъ членъ
а, променѣватъ го на ѡ, като н. п. на-кѡнѡ,
на-царѣ на-оучѣтелѡ, на-мѣчѣтелѡ, и прочѡ.
Тѣмъ мѡжеха и такѡ да се пишатъ, на-кѡнѣа,
на-царѣа, на-оучѣтелѣа, на-мѣчѣтелѣа, за да
ѡстанѣ членѡ а, всегдѣ правѣленъ, но понѣже
тобѣ написѣванѣе всемѡ ѣ грѡзно и неприлѣч-
но, а и оуѣ Ѣлавѣнско то въ такѣка ѣмена ре-
дѣтелньѡ падѣжъ стоѣи сосъ ѡ, като н. п. ѡтъ
царѣ ѣменит. царѣ род. конѣ конѣа, оучѣтелѣ
оучѣтелѣа, мѣчѣтелѣ мѣчѣтелѣа. За то и мѣ-
такѡ трѣвѣва да ги ѡставѣмѣ и пишѣмѣ.

(2) Ѳтъ сѣчки те ѡнѣа ѣмена що се клѡ-
натъ по тобѣ примѣръ, почтѣ нѣкое дрѣго се
не нахѡжда да ѣма двѣ ѡкончанѣа въ мнѡже-
ственнѡ то числѡ, като що ѣ тобѣ, крайнѡе и